

[Landbrugsministeren.]

fattig Mand, saa at foretage en stærk Fældning af Træerne for paa den Maade at søge at forøge sin Indtægt ved Skovenes Drift. Det giver ham maaske en øjeblikkelig Indtægt, men betyder en ikke ringe Ødelæggelse af Skovene, og det er meget farligere end at forsømme et Landbrug i nogle Aar. Jeg tror derfor, at det er nødvendigt at se paa dette Spørgsmaal paa den Maade, at Skovene her i Landet har ikke alene en økonomisk Anvendelse, men at det ogsaa er nødvendigt af andre Grunde at opretholde dem, og at det derfor er nødvendigt, at Staten erhverver betydelige Arealer af Skovene, selv om man ikke kan faa fuld Forrentning af disse Arealer.

Det ærede Medlem Hr. Fuglsang spurgte mig om, hvorledes det gik med Vejlerne i Øsløs—Vesløs—Arup oppe ved Limfjorden, og det ærede Medlem brugte en Udtalelse, som ikke vidner om nogen særlig venlig Stemning overfor Mministeriet, overfor mig. Han udtalte Sp. 554 og 555, at Befolkningen

„har ventet paa, at Landbrugsministeriet skulde blive færdig med at fundere“; og han udtalte senere, at

„Befolkningen maa formentlig i alt Fald have et rimeligt Krav paa nu snart at faa at vide, hvad Ministeriet agter at foretage sig i denne Sag.“

Nu maa jeg sige, at denne Forespørgsel forbavsende mig i ikke ringe Grad, for da jeg gik til en Undersøgelse af Sagen, viste det sig, at i Sommeren 1926 kom Sagen paa min Foranledning for Landsretten, som udtalte sig om Spørgsmaalet, og siden er der ikke sket noget som helst i Sagen, der foreligger ikke noget som helst nyt for mig, og jeg har derfor absolut været af den Opfattelse, at saa maatte man fra de interesseredes Side, fra den daværende Ministers Side, fra Lodsejernes Side have opgivet Sagen. Jeg kunde jo ikke tænke mig, at man har siddet i 3 Aar og ikke haft nogen som helst Interesse for Sagen. Heller ikke det ærede Medlem Hr. Fuglsang har interesseret sig for Sagen i disse 3 Aar, og det forbavser mig derfor, at man nu pludselig er vaagnet op til Daad og begynder at spørge om, hvordan det gaar med Sagen. Jeg troede, som sagt, den hellige Grav var vel forvaret og alle interesserede Parter havde opgivet det. Jeg maa jo sige, at jeg har den Opfattelse, at enten maa det være, fordi det ærede Medlems Meningsfælde, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, nu befinder sig i Østen og ikke kan give det ærede

Medlem noget Svar, at han finder Anledning til at give den daværende Landbrugsminister et Spark, eller ogsaa maa det være saadan, at det ærede Medlem har manglet et Emne at tale om her ved Finanslovbehandlingen.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen og det ærede Medlem Hr. Jens Sørensen (Sejflod) rettede en Forespørgsel til mig om Køb og Opdyrkning af den lille Vildmose. Jeg erkender, at Dyrrkning af den store Vildmose maa siges ikke at være nogen helt daarlig Forretning. Der foreligger Oplysninger for mig fra i Sommer, der viser, at de Arealer, som Staten selv har beholdt, og som den har indkøbt Kreaturer til, som den har græsset i Sommer og solgt, ligesom andre bærer sig ad, har givet et Nettoudbytte paa 148 Kr. pr. Hektar. Det er jo et meget betydeligt Beløb, som jeg tror, enhver maa kalde i høj Grad tilfredsstillende. Alligevel tror jeg, det er rigtigst, at man ser at faa den store Vildmose færdig, før man gaar til Udvidelser paa dette Omraade. Jeg tror navnlig ikke paa, at en Forhaandsomtale af Købet af den lille Vildmose vil være nogen Fordel for Staten. Jeg kender Landboerne saa godt, og jeg er klar over, at hvis de mener, at Staten er Liebhaber til noget, de er i Besiddelse af, nedsætter de ikke de Betingelser, som de vil overlade Staten det til.

Det ærede Medlem Hr. Nørskov begyndte sin Tale med at opfordre til at holde igen paa Udgifterne og til at udvise Sparsommelighed i Statshusholdningen, men han endte med at stille forskellige ekstra Krav til Statskassen og til mig som Landbrugsminister. Begge Dele kan ikke være alvorligt ment. Vil man Sparsommelighed og Holden igen, som det ærede Medlem udtalte, maa det ærede Medlem formentlig ogsaa selv holde igen i sine Krav.

Det ærede Medlem Hr. Julin og det ærede Medlem Hr. Clausager rettede Forespørgsler til mig angaaende Lammebjergens Udtørring. Medens det ærede Medlem Hr. Julin udtalte sig rent sagligt, havde jeg Indtryk af, at det ærede Medlem Hr. Clausager havde taget den politiske Side af Sagen op, idet han søgte at slaa partipolitisk Mønt af den. Det ærede Medlem udtalte, at han vilde ikke komme her og bede om Statstilskud. Det ærede Medlem sagde, at han jo vilde tro, at naar man nu kom og henledte min Opmærksomhed paa denne Sag, maatte jeg glæde mig overordentligt over det, fordi jeg jo saa gerne vilde oprette nye Brug, her var noget at tage fat i. Det ærede Medlem sagde, at nu havde man undersøgt Spørgsmaalet deroppe og faaet